

จิโรจน์ จันทลักษณ์ 2553: ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ปรินญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์จรัสศักดิ์ พงษ์พิชญพิจิตร, Ph.D. 131 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ระหว่างปีพ.ศ.2540-2551 โดยใช้แบบจำลอง Data Envelopment Analysis (DEA) ซึ่งพิจารณาจากปัจจัยนำเข้าคือ (1) จำนวนเงินฝาก และ (2) ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ดอกเบี้ย ส่วนปัจจัยผลผลิตพิจารณาจาก (1) จำนวนเงินให้สินเชื่อ และ (2) รายได้ของธนาคาร โดยมีธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยที่นำมาประเมินประสิทธิภาพทั้งหมด 8 ธนาคาร นอกจากนี้ยังศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยใช้แบบจำลองทอบิต (Tobit Model) และการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของฟังก์ชันความน่าจะเป็นด้วยวิธีการภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimation, MLE)

ผลการศึกษาพบว่าธนาคารที่มีประสิทธิภาพ คือมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 1 มีทั้งสิ้น 2 ธนาคาร ประกอบด้วย ธนาคารกรุงเทพ และธนาคารกรุงไทย ส่วนธนาคารที่มีค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ คือธนาคารซีไอเอ็มบีไทย ธนาคารกสิกรไทย และธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำหรับปัจจัยที่มีผลทางบวกต่อค่าประสิทธิภาพการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ และมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ขนาดของสินทรัพย์ ความเสี่ยงจากการให้กู้ยืม และอัตราส่วนรายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยต่อรายได้ทั้งหมดของธนาคารพาณิชย์ ในขณะที่ อัตราส่วนของขนาดของตลาดตราสารหนี้และตราสารทุนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีผลทางลบต่อค่าประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

จากผลการศึกษา ธนาคารพาณิชย์ที่ไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการ จะต้องดำเนินการลดปัจจัยการผลิตส่วนเกิน หรือ เพิ่มผลผลิตส่วนขาด เพื่อให้ธนาคารมีค่าประสิทธิภาพสูงขึ้นเท่ากับ 1.00 นอกจากนี้ธนาคารพาณิชย์จะต้องปรับปรุงปัจจัยที่มีผลต่อระดับของประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ดังกล่าวข้างต้น

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก